ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (δεύτερο πενταμελές τμήμα)
της 28ης Οκτωβρίου 1999 *

Στην υπόθεση T-210/95,

European Fertilizer Manufacturers' Association (EFMA), ένωση ελβετικού δικαίου, με έδρα τη Ζυρίχη (Ελβετία), εκπροσωπούμενη από τους Dominique Voillemot και Olivier Prost, δικηγόρους Παρισιού, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Carlos Zeyen, 67, rue Ermesinde,

προσφεύγουσα,

υποστηριζόμενη από την

Γαλλική Δημοκρατία, εκπροσωπούμενη από την Catherine de Salins, υποδιευθύντρια στη διεύθυνση νομικών υποθέσεων του Υπουργείου Εξωτερικών, τον Gautier Mignot και, κατά την προφορική διαδικασία, τον Sujiro Seam, γραμματείς εξωτερικών υποθέσεων, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο την Πρεσβεία της Γαλλίας, 8 B, boulevard Joseph II,

παρεμβαίνουσα,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

κατά

Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, εκπροσωπούμενου, αρχικώς, από τους Yves Cretien και Antonio Tanca και, στη συνέχεια, τον A. Tanca, μέλη της Νομικής Υπηρεσίας, επικουρούμενους από τους Hans-Jürgen Rabe και Georg Berrisch, δικηγόρους Αμβούργου, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Alessandro Morbilli, γενικό διευθυντή της διευθύνσεως νομικών υποθέσεων της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, 100, boulevard Konrad Adenauer, Kirchberg,

καθού,

υποστηριζόμενου από την

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Nicholas Khan, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

παρεμβαίνουσα,

που έχει ως αντικείμενο αίτημα ακυρώσεως του άρθρου 1 του κανονισμού (ΕΚ) 2022/95 του Συμβουλίου, της 16ης Αυγούστου 1995, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές νιτρικού αμμωνίου καταγωγής Ρωσίας (ΕΕ L 198, σ. 1),

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(δεύτερο πενταμελές τμήμα),

συγκείμενο από τους A. Potocki, Πρόεδρο, K. Lenaerts, C. W. Bellamy, J. Azizi και A. W. H. Meij, δικαστές,

γραμματέας: A. Mair, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 17ης Μαρτίου 1999,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Πραγματικά περιστατικά και διαδικασία

1 Με την απόφαση 94/293/ΕΚ, της 13ης Απριλίου 1994, για την αποδοχή των αναλήψεων υποχρεώσεων που προτάθηκαν σε σχέση με τη διαδικασία αντιντάμπινγκ όσον αφορά τις εισαγωγές νιτρικού αμμωνίου καταγωγής Λιθουανίας και Ρωσίας και για την περάτωση της έρευνας όσον αφορά τις χώρες αυτές καθώς και για την περάτωση της διαδικασίας αντιντάμπινγκ όσον αφορά τις εισαγωγές νιτρικού αμμωνίου καταγωγής Λευκορωσίας, Γεωργίας, Τουρκμενιστάν, Ουκρανίας και Ουζμπεκιστάν (ΕΕ L 129, σ. 24, στο εξής: περιφερειακή απόφαση), η Επιτροπή έθεσε τέρμα στην έρευνα που είχε κινήσει στο πλαίσιο διαδικασίας αντιντάμπινγκ σχετικά με τις εισαγωγές στο Ηνωμένο Βασίλειο νιτρικού αμμωνίου καταγωγής Λιθουανίας και Ρωσίας (στο εξής: περιφερειακή διαδικασία), αναλαμβάνοντας τη δέσμευση να περιορίσει τον όγκο των εξαγωγών, που προέρχονταν και από τις δύο αυτές χώρες, προς αυτό το κράτος μέλος στους 100 000 τόνους ετησίως.

2 Στις 9 Ιουνίου 1994, κατόπιν καταγγελίας της προσφεύγουσας, η Επιτροπή εξήγγειλε, με ανακοίνωση δημοσιευθείσα στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*, την έναρξη διαδικασίας αντιντάμπινγκ όσον αφορά τις εισαγωγές στην Κοινότητα νιτρικού αμμωνίου καταγωγής Λιθουανίας και Ρωσίας και κίνησε σχετική έρευνα σε κοινοτική κλίμακα (ΕΕ C 158, σ. 3).

3 Στις 6 Δεκεμβρίου 1994 η Επιτροπή ανακοίνωσε την έναρξη διαδικασίας επανεξετάσεως της περιφερειακής αποφάσεως (ΕΕ C 343, σ. 9), για τον λόγο, μεταξύ άλλων, ότι, αν αποδεικνυόταν αναγκαία η λήψη μέτρων διασφαλίσεως σε κοινοτική κλίμακα, τα μέτρα αυτά θα ίσχυαν για το σύνολο της Κοινότητας, συμπεριλαμβανομένου του Ηνωμένου Βασιλείου.

4 Στις 15 Δεκεμβρίου 1994 η Επιτροπή απηύθυνε στην προσφεύγουσα ενημερωτικό έγγραφο όπου εξέθετε τα προσωρινά συμπεράσματα της έρευνας που είχαν διενεργήσει οι υπηρεσίες της σε κοινοτική κλίμακα καθώς και τα γεγονότα και θεωρήσεις βάσει των οποίων σχεδίαζε να θεσπίσει μέτρα αντιντάμπινγκ σε κοινοτικό επίπεδο, υπό τη μορφή μεταβλητού δασμού, κατά των εισαγωγών νιτρικού αμμωνίου προελεύσεως Ρωσίας και Λιθουανίας. Ειδικότερα, η Επιτροπή διευκρίνισε ότι, προκειμένου να προσδιοριστεί η προσαύξηση που επρόκειτο να ισχύσει επί της τιμής των αποτελουσών το αντικείμενο ντάμπινγκ εισαγωγών, με αποτέλεσμα την εξάλειψη της ζημίας που είχε υποστεί η κοινοτική βιομηχανία, το σταθμισμένο μέσο κόστος ανά τόνο του παραγομένου από την εν λόγω βιομηχανία νιτρικού αμμωνίου σε σάκκους θα αυξανόταν κατά 5 %.

5 Με την από 9 Ιανουαρίου 1995 απάντησή της η προσφεύγουσα ισχυρίστηκε, μεταξύ άλλων, ότι η Επιτροπή όφειλε να στηριχθεί, κατά τον υπολογισμό της «ενδεικτικής τιμής», δηλαδή της ελαχίστης τιμής που θα επέτρεπε την εξάλειψη της ζημίας που είχε υποστεί η κοινοτική βιομηχανία, σε ένα περιθώριο κέρδους 10 % επί του προμνημονευθέντος κόστους, όπως είχε πράξει με την περιφερειακή απόφαση.

6 Στις 6 Απριλίου 1995 η Επιτροπή απηύθυνε στην προσφεύγουσα ένα δεύτερο τροποιητικό του εγγράφου της 15ης Δεκεμβρίου 1994 έγγραφο όπου εξέθετε τα γεγο-

νότα και θεωρήσεις βάσει των οποίων σχεδίαζε να προτείνει στο Συμβούλιο τη θέσπιση μέτρων αντιντάμπινγκ, υπό τη μορφή μεταβλητού δασμού, κατά των εισαγωγών νιτρικού αμμωνίου προελεύσεως Ρωσίας και να περατώσει την έρευνα όσον αφορά τις εισαγωγές προελεύσεως Λιθουανίας. Επίσης η Επιτροπή απάντησε στα επιχειρήματα της προσφεύγουσας, εμμένοντας ταυτόχρονα στην άποψή της σύμφωνα με την οποία ο υπολογισμός της ενδεικτικής τιμής έπρεπε να στηριχθεί σε ένα περιθώριο κέρδους επί του κόστους ύψους 5 %.

7 Με έγγραφο της 14ης Απριλίου 1995, η προσφεύγουσα ισχυρίστηκε εκ νέου ότι, κατ' αυτήν, το περιθώριο κέρδους που έπρεπε να ληφθεί υπόψη για τον υπολογισμό της ενδεικτικής τιμής έπρεπε να είναι 10 %, και τούτο προκειμένου να καταστεί δυνατό στην κοινοτική βιομηχανία να πετύχει μια λογική απόδοση των επενδυθέντων κεφαλαίων.

8 Στις 25 Απριλίου 1995 η προσφεύγουσα διαβίβασε στην Επιτροπή δύο έγγραφα, με ημερομηνία 24 Απριλίου 1995, που προέρχονταν από Γάλλους παραγωγούς λιπασμάτων, το ένα από την εταιρία Hydro Agri France και το άλλο από την εταιρία Grande Paroisse. Σύμφωνα με την προσφεύγουσα, από τα έγγραφα αυτά προέκυπτε ότι περιθώριο κέρδους επί του κόστους 10 % αντιπροσώπευε το ελάχιστο, απολύτως αναγκαίο, για την επιβίωση της βιομηχανίας κέρδος.

9 Στις 2 Μαΐου 1995 η Επιτροπή απέστειλε στην προσφεύγουσα έγγραφο με το οποίο προσπάθησε να δικαιολογήσει την εκτίμησή της σχετικά με το περιθώριο κέρδους 5 % που έπρεπε να εφαρμοστεί επί του κόστους της κοινοτικής βιομηχανίας. Σύμφωνα με το έγγραφο αυτό, στο οποίο είχαν επισυναφθεί τα συμπεράσματα μαζί με τα σχετικά αριθμητικά στοιχεία της Επιτροπής, το περιθώριο του 10 % που ίσχυε στο πλαίσιο της περιφερειακής διαδικασίας δεν μπορούσε να τύχει εφαρμογής επί του συνόλου της Κοινότητας, δεδομένου ότι το κόστος παραγωγής στο Ηνωμένο Βασίλειο ήταν κατώτερο του μέσου κοινοτικού.

10 Με έγγραφο προς τον Sir Leon Brittan, μέλος της Επιτροπής επιφορτισμένο με θέματα αντιντάμπινγκ, της 1ης Ιουνίου 1995, η προσφεύγουσα αμφισβήτησε την εκτίμηση αυτή.

11 Στις 2 Ιουνίου 1995 η Επιτροπή απέστειλε στην προσφεύγουσα τρίτο ενημετωτικό έγγραφο, όπου είχε αναθεωρήσει μερικώς τις προηγούμενες θέσεις της, ιδίως όσον αφορά τον υπολογισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ, το όριο της ζημίας και την ελαχίστη τιμή που ήταν αναγκαία για την εξάλειψη της επενεχθείσας ζημίας. Ωστόσο, η Επιτροπή επέμεινε ότι το περιθώριο κέρδους που έπρεπε να ληφθεί υπόψη κατά τον υπολογισμό της ενδεικτικής τιμής έπρεπε να είναι 5 %.

12 Σε έγγραφο προς την Επιτροπή της 15ης Ιουνίου 1995, η προσφεύγουσα προέβαλε εκ νέου τα επιχειρήματά της υπέρ του καθορισμού του περιθωρίου κέρδους στο 10 %.

13 Με την από 23 Ιουνίου 1995 απάντησή της η Επιτροπή ισχυρίστηκε, μεταξύ άλλων, ότι, εκτός από τις θεωρήσεις που είχε εκθέσει στο από 2 Ιουνίου 1995 έγγραφό της, έπρεπε να ληφθεί υπόψη, αφενός, το γεγονός ότι το περιθώριο κέρδους 10 % που είχε ληφθεί υπόψη στο πλαίσιο της περιφερειακής διαδικασίας είχε εφαρμοστεί όχι επί του πραγματικού κόστους παραγωγής της βρετανικής βιομηχανίας, αλλά επί του διορθωμένου κόστους, προκειμένου να εξαλειφθεί η επίπτωση παραγόντων άλλων εκτός των αποτελουσών το αντικείμενο ντάμπινγκ εισαγωγών, και, αφετέρου, ότι το σταθερό κόστος της κοινοτικής βιομηχανίας είχε ελαφρώς αυξηθεί λόγω της διατηρήσεως πλεονασματικής παραγωγικής ικανότητας.

14 Στις 3 Αυγούστου 1995 η Επιτροπή εξέδωσε την απόφαση 95/344/ΕΚ για την περάτωση της διαδικασίας αντιντάμπινγκ όσον αφορά τις εισαγωγές νιτρικού αμμωνίου καταγωγής Λιθουανίας (ΕΕ L 198, σ. 27).

15 Την ίδια ημέρα, η Επιτροπή εξέδωσε την απόφαση 95/345/ΕΚ για την περάτωση της διαδικασίας αντιντάμπινγκ όσον αφορά τις εισαγωγές στο Ηνωμένο Βασίλειο νιτρικού αμμωνίου καταγωγής Ρωσίας και για την περάτωση της έρευνας για επανεξέταση μέτρων αντιντάμπινγκ όσον αφορά τις εισαγωγές στο Ηνωμένο Βασίλειο νιτρικού αμμωνίου καταγωγής Λιθουανίας (ΕΕ L 198, σ. 29). Η απόφαση αυτή

έθεσε τέρμα στα υφιστάμενα περιφερειακά μέτρα που περιόριζαν τον όγκο των εξαγωγών προς το Ηνωμένο Βασίλειο νιτρικού αμμωνίου καταγωγής Ρωσίας, ενώ ταυτόχρονα διατήρησαν σε ισχύ τα εν λόγω μέτρα όσον αφορά το νιτρικό αμμώνιο καταγωγής Λιθουανίας.

16 Στις 16 Αυγούστου 1995 το Συμβούλιο εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΚ) 2022/95, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές νιτρικού αμμωνίου καταγωγής Ρωσίας (ΕΕ L 198, σ. 1, στο εξής: επίδικος κανονισμός).

17 Σύμφωνα με τα άρθρα 23 και 24 του κανονισμού (ΕΚ) 3283/94 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1994, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ L 349, σ. 1), ο επίδικος κανονισμός θεσπίστηκε βάσει των διατάξεων του κανονισμού (ΕΟΚ) 2423/88 του Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 1988, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ ή επιδοτήσεων εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας (ΕΕ L 209, σ. 1, στο εξής: βασικός κανονισμός).

18 Το άρθρο 1 του επίδικου κανονισμού επιβάλλει επί των εισαγωγών νιτρικού αμμωνίου καταγωγής Ρωσίας οριστικό δασμό αντιντάμπινγκ ύψους ίσου προς τη διαφορά μεταξύ των 102,9 ECU ανά τόνο καθαρού προϊόντος και της καθαρής τιμής CIF (κόστος-ασφάλιση-ναύλο) στα σύνορα της Κοινότητας πριν από τον εκτελωνισμό, αν η τιμή αυτή είναι χαμηλότερη.

19 Στις αιτιολογικές σκέψεις 89 έως 91 του επίδικου κανονισμού εκτίθενται οι λόγοι για τους οποίους, προκειμένου να καθοριστεί η αύξηση της τιμής των αποτελουσών αντικείμενο ντάμπινγκ εισαγωγών που απαιτείται προκειμένου να εξαλειφθεί η ζημία που υφίσταται η κοινοτική βιομηχανία, το σταθμισμένο μέσο κόστος ανά τόνο νιτρικού αμμωνίου σε σάκκους που παράγεται από την κοινοτική βιομηχανία υπολογίστηκε και αυξήθηκε με περιθώριο κέρδους 5 %.

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

20 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 7 Νοεμβρίου 1995, η προσφεύγουσα άσκησε την υπό κρίση προσφυγή.

21 Με διάταξη της 28ης Ιουνίου 1995, το Πρωτοδικείο (δεύτερο πενταμελές τμήμα) επέτρεψε στη Γαλλική Δημοκρατία και την Επιτροπή να παρέμβουν υπέρ, αντιστοίχως, της προσφεύγουσας και του καθού.

22 Με έγγραφο της 7ης Μαΐου 1997, η προσφεύγουσα ζήτησε να αναπτύξει, κατά την προφορική διαδικασία, τα επιχειρήματά της στη γαλλική γλώσσα. Οι λοιποί διάδικοι κατέθεσαν τις παρατηρήσεις τους επί του αιτήματος αυτού μεταξύ της 28ης Μαΐου και της 4ης Ιουνίου 1997.

23 Στις 17 Δεκεμβρίου 1997 το Πρωτοδικείο εξέδωσε την απόφασή του στην υπόθεση Τ-121/95, EFMA κατά Συμβουλίου (Συλλογή 1997, σ. II-2391). Με έγγραφο του Γραμματέα της 19ης Δεκεμβρίου 1997, το Πρωτοδικείο (δεύτερο πενταμελές τμήμα) κάλεσε τους διαδίκους να διατυπώσουν τις θέσεις τους επί των τυχόν συνεπειών της αποφάσεως αυτής όσον αφορά τη συνέχιση της διαδικασίας στην υπό κρίση υπόθεση. Η προσφεύγουσα, η Γαλλική Δημοκρατία και η Επιτροπή απάντησαν στην πρόσκληση αυτή μεταξύ της 8ης Ιανουαρίου και της 9ης Φεβρουαρίου 1998.

24 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο (δεύτερο πενταμελές τμήμα) αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία χωρίς να διατάξει μέτρα διεξαγωγής αποδείξεων ή οργανώσεως της διαδικασίας. Το αίτημα της προσφεύγουσας να της επιτραπεί να αναπτύξει τα επιχειρήματά της σε γλώσσα διαφορετική από αυτή της διαδικασίας απορρίφθηκε. Η προφορική διαδικασία, που είχε αρχικώς οριστεί για τις 13 Ιανουαρίου 1999, μετατέθηκε, κατόπιν αιτήσεως των διαδίκων, για τη δημόσια συνεδρίαση της 17ης Μαρτίου 1999. Την ημέρα εκείνη οι διάδικοι ανέπτυξαν προφορικώς τις θέσεις τους και απάντησαν στις ερωτήσεις του Πρωτοδικείου.

25 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει το άρθρο 1 του επίδικου κανονισμού·

— να διατηρήσει τον επιβληθέντα με τη διάταξη αυτή δασμό αντιντάμπινγκ έως ότου τα αρμόδια όργανα λάβουν τα αναγκαία για τη συμμόρφωσή τους προς την απόφαση του Πρωτοδικείου μέτρα·

— να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

26 Η Γαλλική Δημοκρατία ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει το άρθρο 1 του επίδικου κανονισμού·

— να διατηρήσει τον επιβληθέντα με την προσβαλλομένη διάταξη δασμό αντιντάμπινγκ έως ότου τα αρμόδια όργανα λάβουν τα αναγκαία για τη συμμόρφωσή τους προς την απόφασή του μέτρα·

— να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

27 Το καθού ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει την προσφυγή·

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

28 Η Επιτροπή, στην οποία επετράπη να παρέμβει υπέρ του Συμβουλίου, δεν κατέθεσε υπόμνημα παρεμβάσεως.

Επί της ουσίας

Επιχειρήματα των διαδίκων

29 Όπως προκύπτει από το δικόγραφο της προσφυγής της, η προσφεύγουσα στηρίζει τις αξιώσεις της σε ένα και μόνο λόγο ακυρώσεως. Παραπέμποντας στην αιτιολογική σκέψη 89 του επίδικου κανονισμού, υποστηρίζει ότι το Συμβούλιο, δεχόμενο περιθώριο κέδρους 5 % για τους κοινοτικούς παραγωγούς νιτρικού αμμωνίου, υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως των σχετικών πραγματικών περιστατικών.

30 Αναφερόμενη, κατ' αρχάς, στα από 9 Ιανουαρίου, 14 Απριλίου, 25 Απριλίου, 1η Ιουνίου και 15 Ιουνίου 1995 έγγραφά της, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι προέβαλε, μεταξύ άλλων, κατά τη διάρκεια της σχετικής έρευνας, τα ακόλουθα στοιχεία: α) ότι ένα περιθώριο κέρδους 10 % είναι αναγκαίο για μια λογική αμοιβή της κοινοτικής βιομηχανίας σε σχέση με το επενδυθέν κεφάλαιο· β) το περιθώριο κέρδους 10 % που με την περιφερειακή απόφαση έγινε δεκτό για το ίδιο προϊόν είναι επίσης καθοριστικό για τον υπολογισμό της ενδεικτικής τιμής σε κοινοτικό επίπεδο ενόψει,

ειδικότερα, της αιτιολογικής σκέψεως 46 της αποφάσεως αυτής, σύμφωνα με την οποία «η βιομηχανία αυτή χρειάζεται ελάχιστο περιθώριο κέρδους 10 % επί του κόστους ώστε να παραμείνει ανταγωνιστική και για να καλύπτει το κόστος των νέων επενδύσεων»· γ) δεν ήταν ανάγκη για τον υπολογισμό του περιθωρίου κέρδους, να γίνει διάκριση μεταξύ των διαφόρων κοινοτικών παραγωγών και, ιδίως, όσον αφορά τους Γάλλους παραγωγούς· δ) η εκτίμηση του περιθωρίου κέρδους όσον αφορά την παραγωγή νιτρικού αμμωνίου δεν μπορεί να στηρίζεται στο περιθώριο κέρδους 5 % που έγινε δεκτό τόσο στην υπόθεση σχετικά με τις εισαγωγές μείγματος ουρίας και νιτρικού αμμωνίου, με την επωνυμία UNA [στο εξής: υπόθεση UNA — βλ. κανονισμό (ΕΚ) 3319/94, της 22ας Δεκεμβρίου 1994, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές μείγματος ουρίας και νιτρικού αμμωνίου σε υδατικά ή αμμωνιακά διαλύματα καταγωγής Βουλγαρίας και Πολωνίας, εξαγομένου από εταιρίες που δεν εξαιρούνται του δασμού, και για την οριστική είσπραξη των προσωρινών δασμών που επιβλήθηκαν (ΕΕ L 350, σ. 20)], όσο και στην υπόθεση σχετικά με τις εισαγωγές ουρίας [στο εξής: υπόθεση ουρίας — βλ. κανονισμό (ΕΚ) 477/95 του Συμβουλίου, της 16ης Ιανουαρίου 1995, για την τροποποίηση των οριστικών μέτρων αντιντάμπινγκ που εφαρμόζονται στις εισαγωγές στην Κοινότητα ουρίας καταγωγής πρώην ΕΣΣΔ και για την περάτωση των μέτρων αντιντάμπινγκ που ισχύουν για τις εισαγωγές στην Κοινότητα ουρίας καταγωγής πρώην Τσεχοσλοβακίας (ΕΕ L 49, σ. 1)].

31 Ειδικότερα, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι παρέσχε, με το από 25 Απριλίου 1995 έγγραφό της λεπτομερείς αναλύσεις πραγματοποιηθείσες από τις εταιρίες Hydro Agri France και Grande Paroisse, από τις οποίες καταδεικνυόταν ότι το περιθώριο κέρδους 10 % αποτελεί το ελάχιστο δυνατό όριο για την επιβίωση της κοινοτικής βιομηχανίας.

32 Εξάλλου, η προσφεύγουσα επικαλείται μελέτη καταρτισθείσα από την Z/Yen Ltd, γραφείο συμβούλων ειδικευμένο στην ανάλυση της εξισορροπήσεως κινδύνων και εσόδων όσον αφορά, ιδίως, τη βιομηχανία (στο εξής: μελέτη Z/Yen). Η μελέτη αυτή καταδεικνύει ότι το περιθώριο κέρδους 10 % επί του πραγματικού κόστους αντιπροσωπεύει το ελάχιστο περιθώριο που είναι αναγκαίο προκειμένου η κοινοτική βιομηχανία νιτρικού αμμωνίου να μην υποστεί σημαντική ζημία, πράγμα που θα μπορούσε να έχει ως συνέπεια την παρακμή της. Εξάλλου, ένα περιθώριο κέρδους 15 % θα αποτελούσε το ελάχιστο ζωτικό όριο που θα επέτρεπε στην κοινοτική βιομηχανία, αφενός, να χρηματοδοτήσει τις αναγκαίες για την επιβίωσή της επενδύσεις και, αφετέρου, να κάνει νέες επενδύσεις για εκσυγχρονισμό και αντικατάσταση του υφιστάμενου παραγωγικού μηχανισμού.

33 Μολονότι η μελέτη αυτή καταρτίστηκε τον Νοέμβριο του 1995, δηλαδή ύστερα από την έκδοση του επίδικου κανονισμού, η προσφεύγουσα θεωρεί ότι δικαιούται να την προσκομίσει ενώπιον του Πρωτοδικείου ως συμπληρωματικό αποδεικτικό μέσο (βλ. τις προτάσεις του γενικού εισαγγελέα Fennelly στο πλαίσιο της αποφάσεως του Δικαστηρίου της 29ης Φεβρουαρίου 1996, C-56/93, Βέλγιο κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. I-723, συγκεκριμένα I-727, σημείο 30, καθώς και τις προτάσεις του γενικού εισαγγελέα Mancini στο πλαίσιο της αποφάσεως του Δικαστηρίου της 14ης Ιουλίου 1988, 187/85, FEDIOL κατά Επιτροπής, Συλλογή 1988, σ. 4155, συγκεκριμένα σ. 4173, σημείο 7).

34 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας, οι κοινοτικοί παραγωγοί ανέφεραν, απαντώντας στο ερωτηματολόγιο της Επιτροπής σχετικά με την αποδοτικότητα, περιθώρια κέρδους ποικίλλοντα μεταξύ 10 και 41 %, δηλαδή σταθμισμένο μέσον όρο, με αναγωγή στην πραγματική παραγωγή κατά την περίοδο της έρευνας, ίσο προς 16,2 %. Ο αριθμός αυτός είναι συμβατός με το ποσοστό αποδοτικότητας 15,6 % που χαρακτήριζε τη βιομηχανία κατά το διάστημα 1990-1991, πριν από τις αποτελούσες το αντικείμενο ντάμπινγκ εισαγωγές (βλ. την αιτιολογική σκέψη 51 του επίδικου κανονισμού).

35 Δεδομένου ότι το Συμβούλιο έχει δικαιολογήσει, στο υπόμνημά του αντικρούσεως (βλ., ιδίως, την παράγραφο 15), το περιθώριο κέρδους 5 % από το γεγονός ότι και άλλοι παράγοντες εκτός των εν λόγω εισαγωγών συνετέλεσαν επίσης στην επενεχθείσα στην κοινοτική βιομηχανία ζημία, η προσφεύγουσα ανταπαντά ότι το επιχείρημα αυτό δεν προβλήθηκε ούτε στον επίδικο κανονισμό ούτε κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας. Εξ αυτού προκύπτει παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως που προβλέπεται στο άρθρο 190 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 253 ΕΚ), καθώς και προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας.

36 Εν πάση περιπτώσει, το Συμβούλιο έχει υποπέσει σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως ως προς τους λοιπούς παράγοντες που, σύμφωνα με το υπόμνημα αντικρούσεως, έλαβε υπόψη για τον καθορισμό του ύψους του δασμού αντιντάμπινγκ. Συγκεκριμένα, πρώτον, η μνημονευομένη στην αιτιολογική σκέψη 70 του επίδικου κανονισμού μείωση των αποθεμάτων δεν έχει ως συνέπεια την αύξηση του κόστους. Δεύτερον, η μείωση των χρησιμοποιουμένων για εσωτερική κατανάλωση ποσοτήτων νιτρικού αμμωνίου ούτε είναι σημαντική σε σχέση με τη συνολική παραγωγή ούτε είχε αρνητικό επί του κόστους αποτέλεσμα. Τρίτον, δεν υπήρξε, κατά τον κρίσιμο χρόνο, αντίθετα προς ό,τι υποστηρίζεται στην αιτιολογική σκέψη 71 του επίδικου κανο-

νισμού, μια υπέρ το δέον παραγωγική ικανότητα. Τέταρτον, τυχόν υπέρ το δέον παραγωγική ικανότητα θα είχε απλώς ασήμαντο αντίκτυπο στο κόστος, και τούτο εφόσον, ιδίως, τα εργοστάσια νιτρικού αμμωνίου παράγουν και άλλα αζωτούχα προϊόντα. Εν πάση περιπτώσει, σύμφωνα με τα κοινοποιηθέντα στην Επιτροπή έγγραφα, ο συντελεστής ανθρώπινο δυναμικό μειώθηκε από 100, κατά την περίοδο 1990-1991, σε 93,9, κατά την περίοδο 1993-1994. Αυτή η βελτίωση της παραγωγικότητας καταδεικνύει ότι το σταθερό κόστος δεν διατηρήθηκε σε επίπεδο υψηλότερο του αναγκαίου.

37 Τέλος, η προσφεύγουσα, απαντώντας στο επιχείρημα ότι η εφαρμογή, στο πλαίσιο της διαδικασίας αντιντάμπινγκ σχετικά με τις εισαγωγές νιτρικού αμμωνίου, περιθωρίου κέρδους διαφορετικού αυτού που είχε γίνει δεκτό στις υποθέσεις ουρίας και UNA θα μπορούσε να κλονίσει την ανταγωνιστική ισορροπία μεταξύ των προϊόντων αυτών, ισχυρίζεται ότι η εκ μέρους ενός καλλιεργητή επιλογή ορισμένου τύπου λιπάσματος δεν εξαρτάται από το περιθώριο κέρδους κατά το στάδιο της παρασκευής αλλά από διαφόρους άλλους παράγοντες όπως το όξινον του εδάφους, η φύση της καλλιέργειας και οι κλιματικές συνθήκες καθώς και η τιμή ανά τόνο αζώτου που περιλαμβάνεται στη σύνθεση του εν λόγω λιπάσματος.

38 Η Γαλλική Δημοκρατία, παρεμβαίνουσα, υποστηρίζει τη θέση της προσφεύγουσας προσθέτοντας, μεταξύ άλλων, ότι η συνήθως ακολουθούμενη από τα κοινοτικά όργανα πρακτική είναι το περιθώριο κέρδους να καθορίζεται στο ελάχιστο ποσό που επιτρέπει να διασφαλίζεται η βιωσιμότητα της κοινοτικής βιομηχανίας [βλ. τον κανονισμό (ΕΚ) 5/96 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1995, για την επιβολή οριστικών δασμών αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές φούρνων μικροκυμάτων καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, Δημοκρατίας της Κορέας, Μαλαισίας και Ταϊλάνδης και για την οριστική είσπραξη του επιβληθέντος προσωρινού δασμού (ΕΕ 1996, L 2, σ. 1, αιτιολογική σκέψη 64), καθώς και τον κανονισμό (ΕΚ) 2997/95 της Επιτροπής, της 20ής Δεκεμβρίου 1995, για την επιβολή προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές μαγνησίου σε ακατέργαστη μορφή καταγωγής Ρωσίας και Ουκρανίας (ΕΕ L 312, σ. 37, αιτιολογική σκέψη 76)].

39 Ομοίως, τα κοινοτικά όργανα αναφέρονται συχνά στο περιθώριο που ίσχυε πριν από την εμφάνιση των πρακτικών ντάμπινγκ [βλ. τον κανονισμό (ΕΚ) 2318/95 της Επιτροπής, της 27ης Σεπτεμβρίου 1995, για την επιβολή προσωρινού δασμού

αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων εξαρτημάτων σωληνώσεων, από σίδηρο ή χάλυβα, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, Κροατίας και Ταϊλάνδης, και για την περάτωση της διαδικασίας αντιντάμπινγκ αναφορικά με τις εισαγωγές των εν λόγω εξαρτημάτων καταγωγής Σλοβακικής Δημοκρατίας και Ταϊβάν (ΕΕ L 234, σ. 4, αιτιολογική σκέψη 78), καθώς και τον κανονισμό (ΕΚ) 1648/94 της Επιτροπής, της 6ης Ιουλίου 1994, περί της επιβολής προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές φουραζολιδόνης καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΕΕ L 174, σ. 4, αιτιολογική σκέψη 42)]. Όμως, εν προκειμένω, το Συμβούλιο διαπίστωσε, στην αιτιολογική σκέψη 53 του επίδικου κανονισμού, ότι η κοινοτική βιομηχανία σημείωσε, κατά την περίοδο 1990-1991, περιθώριο κέρδους 15,6 %, χαρακτηριζόμενο ως «υγιές κέρδος».

40 Εξάλλου, η διαπίστωση κατά την οποία η κοινοτική βιομηχανία μείωσε, μεταξύ 1990-1991 και 1993-1994, το κόστος παραγωγής της από 126 σε 115 ECU ανά τόνο (βλ. αιτιολογική σκέψη 72 του επίδικου κανονισμού) καταδεικνύει ότι, ελλείψει ντάμπινγκ, το περιθώριο κέρδους της κοινοτικής βιομηχανίας δεν είχε αισθητώς μειωθεί σε σχέση με αυτό της περιόδου 1990-1991.

41 Εξάλλου, το μέσο περιθώριο κέρδους της βρετανικής βιομηχανίας μεταξύ των ετών 1989 και 1991 εκτιμήθηκε, στην περιφερειακή απόφαση, 11 %, ενώ το ελάχιστο περιθώριο κέρδους καθορίστηκε σε 10 %.

42 Στις υποθέσεις UNA και ουρίας, ο καθορισμός του περιθωρίου κέρδους της κοινοτικής βιομηχανίας στο 5 % αμφισβητήθηκε έντονα από τους κοινοτικούς παραγωγούς με αποτέλεσμα το Συμβούλιο να μη μπορεί να στηριχθεί σ' αυτό το προηγούμενο. Χωρίς να δικαιολογείται η υιοθέτηση ενός υποτιμημένου περιθωρίου κέρδους, η επιταγή του σεβασμού της ανταγωνιστικής ισορροπίας μεταξύ της ουρίας, της UNA και του νιτρικού αμμωνίου επιτάσσει, όσον αφορά το τελευταίο, ένα κατάλληλο περιθώριο κέρδους.

43 Όσον αφορά τη διατήρηση της υπέρ το δέον παραγωγικής ικανότητας, πράγμα που αποτελεί τον μόνο ρητώς μνημονευόμενο στην αιτιολογική σκέψη 91 του επίδικου κανονισμού παράγοντα, το Συμβούλιο αναγνώρισε, παρατηρώντας ότι το κόστος παραγωγής της κοινοτικής βιομηχανίας ήταν «ελαφρώς διογκωμένο» λόγω του παράγοντα αυτού, ότι αυτός είχε ασήμαντες συνέπειες στο εν λόγω κόστος. Κατά τα λοιπά, για τους λόγους που προβάλλει η προσφεύγουσα στο υπόμνημά της απαντήσεως, η Γαλλική Δημοκρατία αμφισβητεί την ύπαρξη, κατά το κρίσιμο χρόνο της έρευνας, μιας υπέρ το δέον παραγωγικής ικανότητας δυνάμενης να αυξήσει το σταθερό κόστος.

44 Προκειμένου περί, του προβαλλομένου, ως λιγότερου υψηλού κόστους όσον αφορά την παραγωγή της βρετανικής βιομηχανίας, το Συμβούλιο καθόρισε το λογικό περιθώριο κέρδους αυτής στο 10 %, και τούτο μολονότι η βιομηχανία αυτή αντιπροσώπευε τουλάχιστον το 45 % της κοινοτικής παραγωγής κατά την περίοδο της έρευνας (βλ. την αιτιολογική σκέψη 84 του επίδικου κανονισμού). Κατά συνέπεια, η λήψη υπόψη μέσου περιθωρίου κέρδους 5 % για το σύνολο των παραγωγών της Κοινότητας συνεπάγεται ότι το ήμισυ και πλέον της κοινοτικής παραγωγής αποφέρει μηδενικό κατ' ουσίαν κέρδος, πράγμα προδήλως παράλογο.

45 Τέλος, ο πραγματοποιηθείς από την Επιτροπή υπολογισμός του κόστους παραγωγής των Βρετανών παραγωγών σε σύγκριση με τους λοιπούς παραγωγούς της Κοινότητας (βλ. το από 2 Μαΐου 1995 έγγραφό της) δεν λαμβάνει υπόψη το αποτέλεσμα της υποτιμήσεως της στερλίνας κατά τα τέλη του 1992, δηλαδή λίγο μετά την περίοδο έρευνας που αφορούσε η περιφερειακή διαδικασία.

46 Σύμφωνα με το Συμβούλιο, από το άρθρο 4 του βασικού κανονισμού προκύπτει ότι μοναδικός σκοπός των μέτρων αντιντάμπινγκ είναι η αποκατάσταση στο ακέραιο της ζημίας που προκλήθηκε από τις εισαγωγές προϊόντων που τυγχάνουν ντάμπινγκ ή επιδοτήσεων και όχι της ζημίας που προκλήθηκε από άλλους παράγοντες. Το ύψος του δασμού αντιντάμπινγκ δεν μπορεί να υπερβαίνει το μέτρο που είναι αναγκαίο για την επίτευξη του εν λόγω σκοπού (βλ. άρθρο 13, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού).

47 Σύμφωνα με τις αρχές αυτές, το Συμβούλιο καθόρισε, εν προκειμένω, τον δασμό ντάμπινγκ στηριζόμενο στην ελάχιστη τιμή που θα έπρεπε να ισχύει για τις αποτελούσες το αντικείμενο ντάμπινγκ ρωσικές εισαγωγές προκειμένου να εξαλειφθεί η

ζημία που οι εισαγωγές αυτές προκαλούν στην κοινοτική βιομηχανία. Για τον καθορισμό αυτής της ενδεικτικής τιμής ή «ελαχίστης τιμής», το μέσο σταθμισμένο πραγματικό, ανά τόνο, κόστος παραγωγής της κοινοτικής βιομηχανίας αυξήθηκε κατά ένα περιθώριο κέρδους 5 %.

48 Το Συμβούλιο δεν αμφισβητεί ότι η κατ' αυτόν τον τρόπο υπολογισθείσα ελάχιστη τιμή δεν αντιστοιχεί, οπωσδήποτε, στην τιμή που η κοινοτική βιομηχανία, στην τωρινή της διάρθρωση, θεωρεί αναγκαία προκειμένου να πετύχει μια ικανοποιητική απόδοση των επενδύσεων καθώς και να παραμείνει βιώσιμη και ανταγωνιστική. Σχετικώς, ο κύριος λόγος είναι ότι ένα μέρος της επενεχθείσας στην κοινοτική βιομηχανία ζημίας προκλήθηκε από άλλους παράγοντες (βλ. αιτιολογική σκέψη 75 του επίδικου κανονισμού). Πράγματι, η στρατηγική των κοινοτικών παραγωγών που συνίστατο στη μείωση των αποθεμάτων και στην ελάττωση της εσωτερικής καταναλώσεως νιτρικού αμμωνίου συνετέλεσαν σημαντικώς στη μείωση της παραγωγής τους. Εξάλλου, η διατήρηση πλεονασματικής παραγωγικής ικανότητας είχε ως αποτέλεσμα σταθερό κόστος υψηλότερο του αναγκαίου (βλ. αιτιολογικές σκέψεις 70 και 71 του επίδικου κανονισμού). Το Συμβούλιο θεωρεί ότι όφειλε να αποκλείσει, κατά τον καθορισμό της ενδεικτικής τιμής, το μέρος της ζημίας που προέκυπτε από τους παράγοντες αυτούς.

49 Όσον αφορά την περιφερειακή απόφαση, η ενδεικτική τιμή για τις εισαγωγές νιτρικού αμμωνίου στο Ηνωμένο Βασίλειο υπολογίστηκε με βάση ένα διορθωμένο κόστος παραγωγής, και όχι με βάση το πραγματικό κόστος παραγωγής, και τούτο προκειμένου να αποκλειστούν οι συνέπειες μιας αυξήσεως και των δύο αυτών ειδών κόστους που επήλθε κατά την περίοδο της έρευνας και που ήταν καταλογιστέα σε παράγοντες άλλους εκτός των αποτελουσών το αντικείμενο ντάμπινγκ εισαγωγών (βλ. αιτιολογική σκέψη 121 της αποφάσεως αυτής). Εν προκειμένω, το Συμβούλιο δεν ενήργησε ομοίως λόγω του μεγάλου αριθμού παραγωγών δρώντων στο πλαίσιο των πάσης φύσεως αλληλουχιών και προβλημάτων που είχε προκαλέσει η λήψη υπόψη περισσοτέρων του ενός νομισμάτων. Κατά συνέπεια, όπως συνέβη και στην υπόθεση UNA, το Συμβούλιο μείωσε το περιθώριο κέρδους, και τούτο προκειμένου να καταδεχθεί ότι το πραγματικό, και όχι το διορθωμένο, κόστος ήταν αυτό που είχε ληφθεί υπόψη. Και οι δύο προσεγγίσεις καταλήγουν στο ίδιο αποτέλεσμα.

50 Εξάλλου, το κόστος παραγωγής της βρετανικής βιομηχανίας είναι λιγότερο υψηλό απ' όσο των λοιπών κοινοτικών παραγωγών.

51 Το Συμβούλιο συνεκτίμησε επίσης το γεγονός ότι, στις υποθέσεις UNA και ουρία, είχε θεσπίσει τα μέτρα αντιντάμπινγκ με βάση περιθώριο κέρδους 5 % (βλ. αιτιολογική σκέψη 89 του επίδικου κανονισμού). Μολονότι πωλούνται σε διαφορετικές τιμές στις διάφορες κοινοτικές αγορές, ανάλογα με το κλίμα, τους τύπους εδάφους κ.λπ., η ουρία, η UNA και το νιτρικό αμμώνιο αποτελούν ομοειδή προϊόντα, ως προς τα οποία το αζωτούχο περιεχόμενο αποτελεί το καθοριστικό στοιχείο, οπότε αν γινόταν δεκτό, όσον αφορά το νιτρικό αμμώνιο, περιθώριο κέρδους διαφορετικό του 5 % που είχε γίνει δεκτό για την ουρία και την UNA, τούτο θα διατάρασσε την ανταγωνιστική ισορροπία μεταξύ των προϊόντων αυτών.

52 Η προσφεύγουσα δεν δικαιούται να επικαλείται ενώπιον του Πρωτοδικείου τη μελέτη Z/Yen και τούτο εφόσον δεν την προσκόμισε κατά τη διοικητική διαδικασία. Εν πάση περιπτώσει, η μελέτη αυτή περιορίζεται στην ανάλυση του επιπέδου κερδών που η κοινοτική βιομηχανία θα έπρεπε να έχει επιτύχει προκειμένου να παραμείνει βιώσιμη, χωρίς να εξετάζεται το ζήτημα του ποσού κατά το οποίο θα έπρεπε να αυξηθεί η τιμή των αποτελουσών το αντικείμενο ντάμπινγκ ρωσικών εισαγωγών νιτρικού αμμωνίου προκειμένου να παύσουν οι εισαγωγές αυτές να προκαλούν ζημία στην κοινοτική βιομηχανία.

53 Ομοίως, τα δύο έγγραφα των εταιριών Hydro Agri France και Grande Paroisse, που προσκομίστηκαν από την προσφεύγουσα στις 25 Απριλίου 1995, αφορούν, αποκλειστικώς, την επιθυμητή από αυτούς τους δύο παραγωγούς τιμή πωλήσεως των επιμάχων εισαγωγών, χωρίς όμως να θίγουν το ζήτημα του περιθωρίου κέρδους που είναι αναγκαίο για την εξάλειψη της προκληθείσας, από τις εισαγωγές αυτές, στην κοινοτική βιομηχανία ζημίας.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

Προκαταρκτικές παρατηρήσεις

54 Εν προκειμένω, ο δασμός αντιντάμπινγκ που έχει θεσπιστεί υπό τη μορφή μεταβλητού δασμού, με το άρθρο 1 του επίδικου κανονισμού, αντιστοιχεί στην αύξηση της τιμής των εισαγωγών νιτρικού αμμωνίου καταγωγής Ρωσίας που είναι αναγκαία για την εξάλειψη της ζημίας που προκαλείται στην κοινοτική βιομηχανία από τις εισαγωγές αυτές. Για τη διαπίστωση του περιθωρίου της προκαλουμένης από τις επίμαχες εισαγωγές ζημίας, το Συμβούλιο συνέκρινε τη σταθμισμένη τιμή τους πωλήσεως εντός της Κοινότητας, προσαρμοσμένη με βάση κάποια διαφορά ως προς την ποιότητα, με την ενδεικτική τιμή της κοινοτικής παραγωγής. Αυτή η ενδεικτική τιμή υπολογίστηκε βάσει του σταθμισμένου μέσου κόστους, ανά τόνο νιτρικού αμμωνίου σε σάκκους που παράγεται από την κοινοτική βιομηχανία, προσαυξημένου κατά ένα περιθώριο κέρδους 5 %.

55 Στην αιτιολογική σκέψη 89 του επίδικου κανονισμού, το Συμβούλιο αιτιολόγησε την επιλογή περιθωρίου κέρδους 5 % κατά τον υπολογισμό της ενδεικτικής τιμής ως εξής: «(...) ελήφθη κέρδος 5 % επί του κόστους σε πρόσφατες περιπτώσεις αντιντάμπινγκ σχετικά με διαλύματα ουρίας και αζώτου ουρικού οξέος, συνεπώς αυτό θεωρήθηκε λογικό περιθώριο κέρδους για τα αζωτούχα λιπάσματα σε διαδικασίες αντιντάμπινγκ.»

56 Στην αιτιολογική σκέψη 91 του επίδικου κανονισμού το Συμβούλιο απάντησε στα επιχειρήματα της προσφεύγουσας ότι ένα περιθώριο κέρδους 10 % επί του κόστους θα αποτελούσε το καταλληλότερο επίπεδο κέρδους ως εξής:

«Το περιθώριο κέρδους που χρησιμοποιήθηκε για την περιφερειακή διαδικασία δεν εφαρμόσθηκε στο πραγματικό κόστος παραγωγής του κλάδου του Ηνωμένου Βασιλείου, αλλά επί του προσαρμοσμένου κόστους, ώστε να αποκλεισθούν οι συνέπειες άλλων παραγόντων εκτός από τις συνέπειες των εισαγωγών που αποτε-

λούν αντικείμενο ντάμπινγκ. Εν πάση περιπτώσει, ο κλάδος παραγωγής του Ηνωμένου Βασιλείου αντιπροσωπεύει μειοψηφία της κοινοτικής παραγωγής νιτρικού αμμωνίου, με χαμηλότερο κόστος σε σχέση με τους λοιπούς κοινοτικούς παραγωγούς. Συνεπώς η δομή του κόστους του κλάδου παραγωγής του Ηνωμένου Βασιλείου είναι τέτοια ώστε λογικά μπορεί να αναμένεται υψηλότερο επίπεδο κέρδους υπό κανονικές συνθήκες αγοράς παρά στην περίπτωση του κοινοτικού κλάδου παραγωγής στο σύνολό του. Επιπλέον, διαπιστώθηκε ότι το σταθερό κόστος του κοινοτικού κλάδου παραγωγής είναι ελαφρώς διογκωμένο επειδή διατηρείται πλεονασματική παραγωγική ικανότητα (παράγραφος 71). Ο EFMA προέβαλε επίσης τον ισχυρισμό κατά τον οποίο είναι ορθότερο να ληφθεί ένα υψηλότερο κέρδος λόγω ορισμένων στοιχείων του κόστους τα οποία συνδέονται με το νιτρικό αμμώνιο και τα οποία δεν προκύπτουν κατά την παραγωγή διαλυμάτων ουρίας ή αζώτου ουρικού οξέος. Ωστόσο, ο EFMA δεν προσκόμισε επαρκή αποδεικτικά στοιχεία για να τεκμηριώσει τον εν λόγω ισχυρισμό. Ενόψει των εν λόγω παραγόντων και αφού το θέμα εξετάσθηκε προσεκτικά, συνάγεται το συμπέρασμα ότι το 5 % επί του πραγματικού κόστους αποτελεί ένα κατάλληλο επίπεδο κέρδους.»

57 Προκειμένου περί της εκτιμήσεως μιας περίπλοκης οικονομικής καταστάσεως, το Συμβούλιο διαθέτει, εν προκειμένω, ευρεία εξουσία όσον αφορά τον προσδιορισμό του καταλλήλου περιθωρίου κέρδους. Επομένως, ο κοινοτικός δικαστής πρέπει να περιορίσει τον έλεγχό του στην εξέταση της τηρήσεως των διαδικαστικών κανόνων, στο υποστατό των πραγματικών περιστατικών που ελήφθησαν υπόψη για την επίμαχη επιλογή, της ελλείψεως πρόδηλης πλάνης κατά την εκτίμηση των περιστατικών αυτών και της ανυπαρξίας καταχρήσεως εξουσίας (βλ. π.χ., την απόφαση του Πρωτοδικείου της 28ης Σεπτεμβρίου 1995, T-164/94, Ferchimex κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1995, σ. II-2681, σκέψη 67).

58 Στην προσφεύγουσα εναπόκειται να προσκομίσει τα αποδεικτικά στοιχεία που θα επιτρέψουν στο Πρωτοδικείο να διαπιστώσει ότι το Συμβούλιο υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, κατά την έννοια της νομολογίας αυτής (βλ. προπαρατεθείσα απόφαση EFMA κατά Συμβουλίου, σκέψη 106).

Επί του βασικού κριτηρίου που πρέπει να ληφθεί υπόψη για τον υπολογισμό του περιθωρίου κέρδους

59 Το πρώτο επιχείρημα της προσφεύγουσας, κατά το οποίο το περιθώριο κέρδους που οφείλουν να λάβουν υπόψη τα κοινοτικά όργανα πρέπει να είναι αυτό που είναι αναγκαίο για την εξασφάλιση της επιβιώσεως της κοινοτικής βιομηχανίας και/ή της κατάλληλης αποδόσεως των κεφαλαίων της, δεν βρίσκει κανένα έρεισμα στον

βασικό κανονισμό. Πράγματι, πρέπει να υπομνησθεί ότι, σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού, ζημία υφίσταται μόνον αν οι εν λόγω εισαγωγές έχουν προκαλέσει ή απειλούν να προκαλέσουν, λόγω των επιπτώσεων του ντάμπινγκ, σημαντική ζημία σε υφιστάμενη εντός της Κοινότητας παραγωγή ή καθυστερούν αισθητώς τη δημιουργία της παραγωγής αυτής. Ομοίως, από το άρθρο 13, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού προκύπτει ότι ο επιβαλλόμενος δασμός αντιντάμπινγκ δεν μπορεί να υπερβαίνει το μέτρο που είναι αναγκαίο για την εξάλειψη της ζημίας που έχει προκληθεί από τις αποτελούσες αντικείμενο ντάμπινγκ εισαγωγές. Εξ αυτού έπεται ότι κατά τον προσδιορισμό της ζημίας, κατά την έννοια του προμνημονευθέντος άρθρου 4, παράγραφος 1, δεν πρέπει να λαμβάνεται υπόψη ζημία καταλογιστέα σε άλλους παράγοντες.

60 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι το περιθώριο κέρδους που πρέπει να ληφθεί υπόψη από το Συμβούλιο για τον υπολογισμό ενδεικτικής τιμής δυνάμενης να εξαλείψει την εν λόγω ζημία πρέπει να περιορίζεται στο περιθώριο κέρδους που η κοινοτική βιομηχανία θα μπορούσε λογικώς να αναμένει υπό τους συνήθεις όρους ανταγωνισμού, ελλείψει των αποτελουσών το αντικείμενο ντάμπινγκ εισαγωγών. Πράγματι, δεν θα ήταν σύμφωνο προς τα άρθρα 4, παράγραφος 1, και 13, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού να παρασχεθεί στην κοινοτική βιομηχανία περιθώριο κέρδους που ελλείψει ντάμπινγκ δεν θα μπορούσε αυτή να αναμένει.

61 Επομένως, το κριτήριο του περιθωρίου κέρδους που είναι αναγκαίο για την εξασφάλιση της επιβιώσεως της εν λόγω βιομηχανίας δεν είναι σύμφωνο προς τον βασικό κανονισμό. Πράγματι, ένα τέτοιο κριτήριο δεν επιτρέπει στα κοινοτικά όργανα την πλήρη συμμόρφωση προς τις διατάξεις του βασικού κανονισμού, ιδίως στην περίπτωση όπου παράγοντες άλλοι εκτός του ντάμπινγκ, όπως δυνατότητες πλεονασματικής παραγωγής (βλ. κατωτέρω σκέψεις 103 επ.), έχουν επίσης ως αποτέλεσμα τη μείωση της αποδοτικότητας της κοινοτικής βιομηχανίας. Εάν δεν συνέβαινε τούτο, η κοινοτική βιομηχανία θα προστατευόταν όχι μόνον έναντι των αποτελουσών αντικείμενο ντάμπινγκ εισαγωγών, αλλά και έναντι κάθε άλλου παράγοντα ικανού να επηρεάσει την απόδοση των επενδύσεών της.

62 Επομένως, το πρώτο επιχείρημα της προσφεύγουσας, που αποτελεί το βασικό αξίωμα επί του οποίου στηρίζεται η επιχειρηματολογία της, πρέπει να απορριφθεί.

Επί των αποδεικτικών στοιχείων που προσκομίστηκαν από την προσφεύγουσα κατά τη διάρκεια της προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασία

63 Πρέπει να επισημανθεί ότι, με το από 24 Απριλίου 1995 έγγραφό της, η εταιρία Hydro Agri France περιορίζεται στο να μνημονεύει την ελαχίστη τιμή «ελεύθερο στα κοινοτικά σύνορα» που, κατ' αυτήν, θα της επέτρεπε να πετύχει απόδοση επενδύσεων πριν από τον φόρο ίση προς 15 %.

64 Ομοίως, με το από 24 Απριλίου 1995 σημείωμά της η εταιρία Grande Paroisse προσκόμισε μόνο μια σειρά υπολογισμών σχετικών με τις τιμές πωλήσεως που είχαν κριθεί αναγκαίες για την απόδοση των επενδύσεών της στον τομέα αυτόν.

65 Κανένα από τα έγγραφα αυτά δεν θίγει το ζήτημα σχετικά με το ποιο θα ήταν το περιθώριο κέρδους για την κοινοτική βιομηχανία σε περίπτωση που δεν θα υπήρχαν οι αποτελούσες το αντικείμενο ντάμπινγκ εισαγωγές. Επομένως, τα στοιχεία αυτά δεν μπορούν να αποδείξουν ότι τα κοινοτικά όργανα έχουν υποπέσει σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως επί του σημείου αυτού.

66 Κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας, η προσφεύγουσα δεν παρέσχε κανένα στοιχείο σχετικό με το ζήτημα ποιο θα ήταν το μέσο περιθώριο κέρδους της κοινοτικής βιομηχανίας σε περίπτωση που δεν θα υφίσταντο οι αποτελούσες το αντικείμενο ντάμπινγκ εισαγωγές.

67 Επομένως, πρέπει να απορριφθεί το επιχείρημα της προσφεύγουσας που αντλείται από αποδεικτικά στοιχεία προσκομισθέντα προ της ασκήσεως της προσφυγής.

Επί της μελέτης Z/Yen

68 Όσον αφορά το επιχείρημα της προσφεύγουσας κατά το οποίο στη μελέτη Z/Yen επισημαίνεται πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως εκ μέρους των κοινοτικών οργάνων, θεωρείται δεδομένο ότι η μελέτη αυτή δεν κοινοποιήθηκε στην Επιτροπή κατά τη διάρκεια της προηγηθείσας της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασίας.

69 Επιβάλλεται, συναφώς, να υπομνησθεί ότι, στη σκέψη 108 της προπαρατεθείσας αποφάσεως EFMA κατά Συμβουλίου, το Πρωτοδικείο έκρινε ότι δεν έπρεπε να ληφθεί υπόψη, στο πλαίσιο της ένδικης διαδικασίας, μελέτη σχετική με περιθώριο κέρδους η οποία δεν είχε κοινοποιηθεί στην Επιτροπή κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας. Το Πρωτοδικείο διασαφήνισε ότι, στο πλαίσιο μιας διαδικασίας αντιντάμπινγκ, σ' αυτό εναπόκειται να ελέγξει αν τα κοινοτικά όργανα στήριξαν την απόφασή τους σε ακριβή πραγματικά περιστατικά και αν αυτά εκτιμήθηκαν ορθώς στο πλαίσιο της καταστάσεως που υφίστατο κατά την ημερομηνία εκδόσεως της προσβαλλομένης πράξεως. Επομένως, δεδομένου ότι η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε, κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας, κανένα αποδεικτικό στοιχείο σχετικά με τον ισχυρισμό της ότι το περιθώριο κέρδους έπρεπε να είναι υψηλότερο, τα κοινοτικά όργανα δεν μπορούσαν να λάβουν το στοιχείο αυτό υπόψη κατά τον χρόνο εκδόσεως του προσβαλλομένου κανονισμού.

70 Αυτή η νομολογία πρέπει να τύχει εν προκειμένω εφαρμογής. Διαφορετικά, η προσφεύγουσα θα μπορούσε να καταστρατηγήσει τις προθεσμίες που είχαν ταχθεί από την Επιτροπή κατά την προ της ασκήσεως της ένδικης προσφυγής διαδικασία.

71 Πρέπει, συναφώς, να σημειωθεί ότι, στο πλαίσιο των υποθέσεων αντιντάμπινγκ, το Συμβούλιο και η Επιτροπή εξαρτώνται από την καλή διάθεση των εμπλεκομένων μερών να τους παράσχουν τα αναγκαία στοιχεία εντός των ταχθεισών προθεσμιών. Έστω και αν, όπως συμβαίνει εν προκειμένω, οι αυστηρές προθεσμίες που προβλέπονταν από τον προπαρατεθέντα κανονισμό 3283/94, της 22ας Δεκεμβρίου 1994, κατόπιν των νέων συμφωνιών που είχαν συναφθεί το 1994 σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου VI της Γενικής Συμφωνίας Δασμών και Εμπορίου, δεν ίσχυαν ακόμη (βλ. ανωτέρω σκέψη 17), τα κοινοτικά όργανα υποχρεούνταν, παρ' όλ' αυτά, σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 9, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού, να τερματίσουν την έρευνα εντός προθεσμίας ενός έτους ύστερα από την κίνηση της διαδικασίας ή, τουλάχιστον, εντός λογικής προθεσμίας (απόφαση του Πρωτοδικείου της 2ας Μαΐου 1995, T-163/94 και T-165/94, NTN Corporation και Koyo Seiko κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1995, σ. II-1381, σκέψη 119).

72 Για τον σκοπό αυτό, και με τα τρία ενημερωτικά έγγραφα, της 15ης Δεκεμβρίου 1994, της 6ης Απριλίου και της 2ας Απριλίου 1995, η Επιτροπή κάλεσε την προσφεύγουσα να διατυπώσει την άποψή της εντός συγκεκριμένης προθεσμίας. Επομένως, η προσφεύγουσα, που η ίδια έθεσε σε κίνηση την προ της ασκήσεως ένδικης προσφυγής διαδικασία με την υποβολή της καταγγελίας της, είχε όλο τον χρόνο για να παράσχει στην Επιτροπή τα πραγματικά στοιχεία που περιλαμβάνονταν στη μελέτη Z/Yen.

73 Υπό τις συνθήκες αυτές, η προσφεύγουσα δεν δικαιούται να επικαλείται, στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας, προς στήριξη λόγου ακυρώσεως αντλούμενου από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, πραγματικά στοιχεία που δεν είχε υποβάλει στην Επιτροπή κατά τη διάρκεια κατά της προ της ασκήσεως της ένδικης προσφυγής διαδικασίας.

74 Έστω και αν υποτεθεί ότι ορθώς η προσφεύγουσα επικαλείται τη μελέτη Z/Yen, διαπιστώνεται ότι η μελέτη αυτή δεν αναφέρει την απόδοση επενδύσεων που κρίνεται αναγκαία για την αξιοποίηση του υφισταμένου κεφαλαίου ή την ανανέωση του παραγωγικού εξοπλισμού της κοινοτικής βιομηχανίας. Επομένως, η εν λόγω μελέτη δεν περιλαμβάνει στοιχεία καταδεικνύοντα ότι, ελλείψει των επιμάχων εισαγωγών, η κοινοτική βιομηχανία θα επετύγχανε τις αποδόσεις περί των οποίων γίνεται λόγος. Ούτε, άλλωστε, καταδεικνύει ποιο περιθώριο κέρδους θα είχε επιτύχει, ελλείψει των εισαγωγών αυτών, η κοινοτική βιομηχανία.

75 Συνεπώς, η μελέτη Z/Yen δεν μπορεί, εν πάση περιπτώσει, να αποδείξει ότι τα κοινοτικά όργανα υπέπεσαν σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κατά τον υπολογισμό του εν λόγω περιθωρίου κέρδους.

76 Επομένως, τα αντλούμενα από τη μελέτη Z/Yen επιχειρήματα της προσφεύγουσας πρέπει να απορριφθούν.

Επί της καταλληλότητας της περιφερειακής αποφάσεως

77 Είναι γεγονός ότι, στην αιτιολογική σκέψη 46 της περιφερειακής αποφάσεως, το Συμβούλιο είπε, σε σχέση με τη βρετανική βιομηχανία, ότι «η βιομηχανία αυτή χρειάζεται ελάχιστο περιθώριο κέρδους 10 % επί του κόστους ώστε να παραμείνει ανταγωνιστική και να καλύπτει το κόστος των νέων επενδύσεων». Σύμφωνα με την προσφεύγουσα, η παρατήρηση αυτή ισχύει και όσον αφορά την κοινοτική βιομηχανία στο σύνολό της.

78 Πρώτον, πρέπει να υπομνησθεί, όπως έχει ήδη αναφερθεί στις ανωτέρω σκέψεις 59 έως 62, ότι το κριτήριο του ελαχίστου περιθωρίου κέρδους που πρέπει να πραγματοποιεί η οικεία βιομηχανία προκειμένου «να παραμείνει ανταγωνιστική και να καλύπτει το κόστος των νέων επενδύσεων» δεν επιτρέπει, από μόνο του, τον προσδιορισμό περιθωρίου κέρδους συμφώνου προς τις επιταγές των άρθρων 4, παράγραφος 1, και 13, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού. Πράγματι, ένα τέτοιο κριτήριο δεν προσδιορίζει οπωσδήποτε το περιθώριο κέρδους που η κοινοτική βιομηχανία θα μπορούσε να έχει επιτύχει ελλείψει των αποτελουσών το αντικείμενο ντάμπινγκ εισαγωγών.

79 Επομένως, η αιτιολογική σκέψη 46 της περιφερειακής αποφάσεως ουδόλως προσφέρεται για την επίλυση της υπό κρίση διαφοράς.

80 Δεύτερον, το γεγονός και μόνον ότι το Συμβούλιο προσδιόρισε ορισμένο περιθώριο κέρδους στο πλαίσιο προγενέστερης διαδικασίας αντιντάμπινγκ δεν αρκεί, αυτό καθεαυτό, για να διαπιστωθεί ότι το εν λόγω όργανο υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως μη αποδεχόμενο το ίδιο περιθώριο κέρδους στο πλαίσιο μεταγενέστερης διαδικασίας αντιντάμπινγκ. Εξάλλου, πρέπει να επισημανθεί ότι, στην περιφερειακή απόφαση, η έρευνα αφορούσε την περίοδο μεταξύ 1ης Ιανουαρίου και 30ής Σεπτεμβρίου 1992 (αιτιολογική σκέψη 6 της αποφάσεως αυτής) και είχε ως αντικείμενο την ειδική κατάσταση, κατά την περίοδο εκείνη, της βρετανικής βιομηχανίας, ενώ, εν προκειμένω, η έρευνα αφορά την περίοδο μεταξύ 1ης Απριλίου 1993 και 31ης Μαρτίου 1994 (αιτιολογική σκέψη 9 του επίδικου κανονισμού) και έχει σχέση με το σύνολο της κοινοτικής βιομηχανίας.

81 Τρίτον, από την αιτιολογική σκέψη 121 της περιφερειακής αποφάσεως προκύπτει ότι η ορισθείσα για τους Βρετανούς παραγωγούς ενδεικτική τιμή «καθορίζεται με βάση το κόστος παραγωγής στο οποίο προστίθεται ένα εύλογο περιθώριο κέρδους 10 %, αφού έχει γίνει προσαρμογή αυτού του κόστους για να αποκλείεται κάθε αύξηση κατά την περίοδο της έρευνας που θα οφείλεται σε παράγοντες άλλους εκτός των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ». Επομένως, έστω και αν υποτεθεί ότι στο πλαίσιο της διαδικασίας αυτής έπρεπε να υπολογιστεί μια ελαχίστη τιμή (βλ. αιτιολογικές σκέψεις 118 έως 121 της περιφερειακής αποφάσεως), οι κοινοτικές αρχές θα εφάρμοζαν κατ' ανάγκη περιθώριο κέρδους κατώτερο του 10 % προκειμένου να ληφθούν υπόψη αυτοί οι άλλοι παράγοντες. Εξάλλου, το Συμβούλιο σαφώς υπογράμμισε, στην αιτιολογική σκέψη 91 του επίδικου κανονισμού, ότι το περιθώριο του 10 % που είχε γίνει δεκτό στην περιφερειακή διαδικασία δεν μπορούσε να τύχει εφαρμογής στην προκείμενη περίπτωση, εφόσον «το περιθώριο κέρδους που χρησιμοποιήθηκε για την περιφερειακή διαδικασία δεν εφαρμόσθηκε στο πραγματικό κόστος παραγωγής του κλάδου του Ηνωμένου Βασιλείου, αλλά επί του προσαρμοσμένου κόστους, ώστε να αποκλεισθούν οι συνέπειες άλλων παραγόντων εκτός από τις συνέπειες των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ» (βλ. επίσης τις αιτιολογικές σκέψεις 103 επ.).

82 Τέταρτον, από τα προσκομισθέντα από το Συμβούλιο αποδεικτικά στοιχεία προκύπτει ότι η βρετανική βιομηχανία είχε πράγματι κόστος παραγωγής χαμηλότερο απ' ό,τι οι λοιποί κοινοτικοί παραγωγοί (βλ., μεταξύ άλλων, τα συνημμένα στο έγγραφο της Επιτροπής της 2ας Ιουνίου 1995 σχετικά αριθμητικά στοιχεία). Όμως, η προσφεύγουσα δεν παρέσχε στοιχεία αποδεικνύοντα ότι η διαπίστωση, στην αιτιολογική σκέψη 91 του επίδικου κανονισμού, ότι, υπό ομαλές συνθήκες της αγοράς, η διάρθρωση του κόστους της βρετανικής βιομηχανίας της επιτρέπει, λογικώς, να ελπίζει σε υψηλότερα κέρδη απ' ό,τι η κοινοτική βιομηχανία στο σύνολό της, πάσχει από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως.

83 Πέμπτον, όταν, όπως συμβαίνει εν προκειμένω, οι επιχειρήσεις της κοινοτικής βιομηχανίας έχουν διαφορετικό κόστος παραγωγής και, επομένως, διαφορετικά κέρδη, τα κοινοτικά όργανα δεν έχουν άλλη δυνατότητα, προκειμένου να καθορίσουν την ενδεικτική τιμή, παρά να υπολογίσουν το σταθμισμένο μέσο κόστος παραγωγής του συνόλου των κοινοτικών παραγωγών και να προσθέσουν σ' αυτό το μέσο περιθώριο κέρδους που τους φαίνεται λογικό, και τούτο ενόψει του συνόλου των ασκουσών επιρροή περιστάσεων.

84 Εν προκειμένω, από τα συνημμένα στο έγγραφο της Επιτροπής της 2ας Ιουνίου 1995 αριθμητικά στοιχεία προκύπτει ότι η Επιτροπή, προκειμένου να ελέγξει την καταλληλότητα του επιμάχου περιθωρίου κέρδους 5 %, εξέτασε, μεταξύ άλλων, το σταθμισμένο μέσο κόστος της κοινοτικής βιομηχανίας όσον αφορά τις περιόδους 1990-1991 και 1993-1994 καθώς επίσης υπολόγισε το μέσο περιθώριο κέρδους που ήταν αναγκαίο για να μπορέσει η κοινοτική βιομηχανία, στο σύνολό της, να πετύχει ενδεικτική τιμή αντιστοιχούσα στο κόστος παραγωγής της βρετανικής βιομηχανίας αυξημένο με περιθώριο κέρδους 10 %. Το αποτέλεσμα αυτών των αριθμητικών υπολογισμών είναι το ακόλουθο:

Κόστος παραγωγής όσον αφορά το νιτρικό αμμώνιο σε σάκκους

ECU ανά τόνο

	1990-1991	1993-1994	% διαφορά
Βρετανική βιομηχανία	130	116	- 11
Υπόλοιπη κοινοτική βιομηχανία	136	130	- 4
Μέσος όρος (ΕΚ συμπεριλαμβα-νομένου του Ηνωμένου Βασιλείου)	134	124	- 7

Υπολογισμός της ενδεικτικής τιμής

	1990-1991	1993-1994
Ενδεικτική τιμή σε ECU/τόνο όσον αφορά τη βρετανική βιομηχανία με βάση το κόστος παραγωγής + 10%	143	127,6
Περιθώριο κέρδους επί του μέσου κόστους του συνόλου της παραγωγής ΕΚ που απαιτείται για την επίτευξη της βρετανικής ενδεικτικής τιμής	6,7%	2,9%
Μέσο περιθώριο κέρδους όσον αφορά τις περιόδους 1990-1991 και 1993-1994	4,8%	

85 Η μέθοδος αυτή κατέληξε σε περιθώριο κέρδους περίπου 5 %. Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η προσφεύγουσα δεν παρέσχε κανένα στοιχείο από το οποίο να αποδεικνύεται ότι ο προπαρατεθείς υπολογισμός πάσχει από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως.

86 Εξ όλων των ανωτέρω προκύπτει ότι το περιθώριο κέρδους που έγινε δεκτό στην περιφερειακή απόφαση δεν μπορεί να ισχύσει στην προκείμενη περίπτωση.

87 Επομένως, τα επιχειρήματα που η προσφεύγουσα αντλεί από την περιφερειακή απόφαση πρέπει να απορριφθούν.

Επί του σταθμισμένου μέσου κέρδους επί των πωλήσεων που πραγματοποίησε η κοινοτική βιομηχανία

88 Όσον αφορά το επιχείρημα που αντλείται από το σταθμισμένο μέσο κέρδος του 15,6 % επί των πωλήσεων που πραγματοποίησε η κοινοτική βιομηχανία κατά την περίοδο 1990-1991 (βλ. αιτιολογική σκέψη 51 του επίδικου κανονισμού), είναι γεγονός ότι η παρατηρηθείσα αποδοτικότητα πριν από την εμφάνιση των αποτελουσών το αντικείμενο ντάμπινγκ εισαγωγών μπορεί να αποτελέσει έγκυρη ένδειξη προκειμένου να διαπιστωθεί ποιο θα ήταν το περιθώριο κέρδους που θα μπορούσε, ελλείψει των εισαγωγών αυτών, να πετύχει η κοινοτική βιομηχανία.

89 Ωστόσο, το ύψος αυτού του κέρδους, που διαπιστώθηκε στην αιτιολογική σκέψη 51 του επίδικου κανονισμού, αναφορικά με ένα και μόνον έτος (συγκεκριμένα, εν προκειμένω, την περίοδο από 1ης Απριλίου 1990 μέχρι 31 Μαρτίου 1991), δεν αρκεί, από μόνο του, για να αποδείξει ότι το Συμβούλιο υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως όσον αφορά τον καθορισμό του περιθωρίου κέρδους επί του κόστους που η κοινοτική βιομηχανία θα μπορούσε λογικώς να πετύχει, ελλείψει των εισαγωγών αυτών, κατά την περίοδο της έρευνας, δηλαδή μεταξύ 1ης Απριλίου 1993 και 31ης Μαρτίου 1994.

90 Πράγματι, δεδομένου ότι το κέρδος επί των πωλήσεων εξαρτάται από πολλούς παράγοντες, που μπορούν να ποικίλλουν διαχρονικώς, τα αποτελέσματα ενός και μόνο προγενέστερου της αφίξεως των επίμαχων εισαγωγών έτους δεν επιτρέπουν να προσδιοριστεί με βεβαιότητα ποιο θα ήταν το περιθώριο κέρδους που η κοινοτική βιομηχανία θα μπορούσε, λογικώς, να αναμένει, υπό ομαλές συνθήκες αγοράς, κατά τη διάρκεια συγκεκριμένης μεταγενέστερης περιόδου. Τούτο πολλώ μάλλον καθόσον πρόκειται, εν προκειμένω, για πρώτη ύλη της οποίας η τιμή μεταπωλήσεως και, επομένως, η αποδοτικότητα μπορεί να ποικίλλει από έτος σε έτος ανάλογα, μεταξύ άλλων, με τις μεταβολές της προσφοράς και της ζητήσεως σε διεθνές επίπεδο, χωρίς αυτή η ποικιλία να έχει άμεση σχέση με το κόστος παραγωγής.

91 Όσον αφορά τα περιθώρια κέρδους που προέβαλαν οι κοινοτικοί παραγωγοί απαντώντας στο ερωτηματολόγιο της Επιτροπής, περιθώρια τα οποία επικαλείται επίσης η προσφεύγουσα, δεν είναι δυνατό, δεδομένου ότι η εν λόγω επιχείρηση δεν προσκόμισε κανένα στοιχείο από το οποίο να αποδεικνύεται το υποστατό και η αξιοπιστία αυτών των αριθμητικών στοιχείων, να αμφισβητούνται με βάση τα στοιχεία αυτά τα αποτελέσματα της διενεργηθείσας από την Επιτροπή έρευνας.

92 Επομένως, πρέπει να απορριφθούν τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας που αντλούνται από το επιτευχθέν από την κοινοτική βιομηχανία σταθμισμένο μέσο κέρδος επί των πωλήσεων.

Επί των υποθέσεων UNA και ουρία

93 Όσον αφορά το επιχείρημα κατά το οποίο οι υποθέσεις UNA και ουρία που παρατίθενται στην αιτιολογική σκέψη 89 του επίδικου κανονισμού δεν αποτελούν έγκυρο προηγούμενο, δεν αμφισβητείται το γεγονός ότι, στις δύο αυτές υποθέσεις, που περατώθηκαν, αντιστοίχως στις 22 Δεκεμβρίου 1994 και στις 16 Νοεμβρίου 1995 (βλ. ανωτέρω σκέψη 30), το Συμβούλιο έκανε δεκτό, για τον υπολογισμό της ενδεικτικής τιμής, περιθώριο κέρδους 5 % επί του κόστους.

94 Στην υπόθεση UNA, το Συμβούλιο διαπίστωσε, στην αιτιολογική σκέψη 36 του προπαρατεθέντος κανονισμού 3319/94, της 22ας Δεκεμβρίου 1994, τα ακόλουθα:

«(...) οι κοινοτικοί παραγωγοί πρότειναν στην απάντησή τους στο ερωτηματολόγιο διάφορους στόχους κέρδους που χρησιμοποιούσαν οι εταιρίες εσωτερικά. Αυτοί οι στόχοι κυμαίνονταν σημαντικά μεταξύ των εταιρειών και σε αριθμό περιπτώσεων δεν είχαν καθορισθεί ειδικά για την UNA αλλά ήταν το αποτέλεσμα μιας συνολικής ομαδικής πολιτικής κατά την αξιολόγηση των επενδυτικών σχεδίων. Υπό αυτές τις συνθήκες, η Επιτροπή θεώρησε, κατά το προσωρινό στάδιο, ότι η κοινοτική βιομηχανία δεν είχε υποστηρίξει επαρκώς τον ισχυρισμό της για το εύλογο περιθώριο του κέρδους. Μετά τους προσωρινούς προσδιορισμούς η EFMA δεν προσκόμισε νέες πληροφορίες.

Για τον προσωρινό προσδιορισμό η Επιτροπή υπολόγισε το περιθώριο κέρδους αναφερόμενη στο γεγονός ότι το εν λόγω προϊόν είναι ένα ώριμο προϊόν που απαιτεί μόνο μικρή χρηματοδότηση για τς επενδύσεις και την έρευνα και ανάπτυξη. Η EFMA δεν υπέβαλε άλλες πληροφορίες που να δικαιολογούν διαφορετική αξιολόγηση στο οριστικό στάδιο (...)».

95 Η προσφεύγουσα δεν προσέβαλε τον προπαρατεθέντα κανονισμό 3319/94, της 22ας Δεκεμβρίου 1994.

96 Στην υπόθεση ουρία, το Συμβούλιο εξέθεσε, στην αιτιολογική σκέψη 73 του προπαρατεθέντος κανονισμού 477/95, της 16ης Ιανουαρίου 1995, τα ακόλουθα:

«Η πλειονότητα των κοινοτικών παραγωγών ισχυρίστηκε ότι απαιτείται ελάχιστο κέρδος πριν την επιβολή του φόρου 10 έως 15 % για να παραμείνουν ανταγωνιστικοί. Εντούτοις, αυτός ο ισχυρισμός δεν ήταν τεκμηριωμένος και, δεδομένου ότι η

ουρία είναι καθιερωμένο από πολλά έτη προϊόν, το ποσοστό αυτό θεωρείται υψηλό. Η Επιτροπή πιστεύει ότι λαμβανομένης υπόψη της μείωσης της ζήτησης ουρίας, της ανάγκης χρηματοδότησης πρόσθετων επενδύσεων σε εγκαταστάσεις μεταποίησης και του κέρδους που θεωρήθηκε λογικό κατά την αρχική έρευνα αντιντάμπινγκ σχετικά με το εν λόγω προϊόν, πρέπει να χρησιμοποιηθεί ως βάση ποσοστό κέρδους πριν την επιβολή του φόρου 5 % για την εκτίμηση της ελλείψεως κέρδους κατά την παρούσα διαδικασία.»

97 Η ασκηθείσα από την προσφεύγουσα κατά του προπαρατεθέντος κανονισμού 477/95, της 16ης Ιανουαρίου 1995, προσφυγή απορρίφθηκε από το Πρωτοδικείο με την προπαρατεθείσα απόφασή του EFMA κατά Συμβουλίου. Με την απόφαση εκείνη το Πρωτοδικείο διαπίστωσε, μεταξύ άλλων, ότι η προσφεύγουσα δεν είχε παράσχει, κατά την προ της ασκήσεως της ένδικης προσφυγής διαδικασία, στοιχεία ικανά να θέσουν υπό αμφισβήτηση το περιθώριο κέρδους 5 % που είχε γίνει δεκτό από το Συμβούλιο (βλ. ανωτέρω σκέψη 69).

98 Όπως προκύπτει από τη δικογραφία, το UNA είναι ένα μείγμα ουρίας και νιτρικού αμμωνίου και αυτά τα τρία προϊόντα είναι αζωτούχα λιπάσματα δυνάμενα, ενδεχομένως, να παρασκευάζονται στο ίδιο εργοστάσιο.

99 Εξάλλου, προκύπτει ότι αυτά τα τρία προϊόντα είναι ανταγωνιστικά και ότι, όπως η ίδια η προσφεύγουσα ομολογεί, η επιλογή του ενός εξ αυτών από τους καλλιεργητές εξαρτάται, μεταξύ άλλων, από τις αντίστοιχες τιμές τους.

100 Επιπλέον, η προσφεύγουσα δεν έχει αμφισβητήσει, όσον αφορά την υπό κρίση υπόθεση, τον ισχυρισμό του Συμβουλίου, στην αιτιολογική σκέψη 91 του επίδικου κανονισμού, ότι το κόστος παραγωγής του νιτρικού αμμωνίου δεν είναι υψηλότερο αυτού του UNA και της ουρίας.

101 Υπό τις περιστάσεις αυτές, η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι τα κοινοτικά όργανα υπέπεσαν σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως λαμβάνοντας υπόψη το περιθώριο κέρδους που είχε γίνει δεκτό από το Συμβούλιο στις υποθέσεις UNA και ουρία, με σκοπό,

μεταξύ άλλων, την υιοθέτηση μιας λογικής προσεγγίσεως όσον αφορά τα τρία εν λόγω προϊόντα.

102 Εξάλλου, η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε κανένα στοιχείο από το οποίο να μπορεί να αποδειχθεί ότι οι μνημονευόμενες στις υποθέσεις UNA και ουρία αιτιολογικές σκέψεις, κατά τις οποίες τα οικεία προϊόντα είναι οπωσδήποτε ώριμα και δεν απαιτούνται μεγάλες προσπάθειες σε επενδύσεις, έρευνα και ανάπτυξη, δεν ισχύουν και επί του νιτρικού αμμωνίου.

Επί των αιτιάσεων σχετικά με τους λοιπούς παράγοντες ζημίας που προβάλλονται στο υπόμνημα απαντήσεως

103 Με το υπόμνημά της απαντήσεως, η προσφεύγουσα ισχυρίστηκε ότι το Συμβούλιο προσέβαλε τα δικαιώματα άμυνας, παρέβη την υποχρέωση αιτιολογίας και υπέπεσε σε πρόδηλες πλάνες εκτιμήσεως, προβάλλοντας, για πρώτη φορά στο υπόμνημά του αντικρούσεως, προκειμένου να δικαιολογηθεί ένα μειωμένο περιθώριο κέρδους, την ύπαρξη και άλλων παραγόντων όσον αφορά την αιτία της επενεχθείσας στην κοινοτική βιομηχανία ζημίας, ειδικότερα, την πλεονασματική παραγωγική της ικανότητα.

104 Συναφώς, πρέπει να επισημανθεί ότι το Συμβούλιο ισχυρίστηκε, στην αιτιολογική σκέψη 91 του επίδικου κανονισμού, ότι «διαπιστώθηκε ότι το σταθερό κόστος του κοινοτικού κλάδου παραγωγής είναι ελαφρώς διογκωμένο επειδή διατηρείται πλεονασματική παραγωγή ικανότητα» (βλ. παράγραφος 71).

105 Στην αιτιολογική σκέψη 71 του επίδικου κανονισμού, το Συμβούλιο διαπίστωσε, μεταξύ άλλων, ότι «είναι σαφές ότι η παραγωγική ικανότητα του κοινοτικού κλάδου εν γένει θα εξακολουθούσε να υπερβαίνει τη ζήτηση της αγοράς στην Κοινότητα, ακόμη και χωρίς τις εισαγωγές που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ από τη Ρωσία και τη Λιθουανία. Φαίνεται ότι λόγω της κατάστασης αυτής το σταθερό κόστος του εν λόγω προϊόντος εξακολουθούσε να παραμένει σε επίπεδο υψηλότερο του αναγκαίου».

106 Στην αιτιολογική σκέψη 72 του επίδικου κανονισμού, το Συμβούλιο εξέθεσε επίσης ότι οι περιγραφόμενοι στις αιτιολογικές σκέψεις 67 έως 71 παράγοντες και, ειδικότερα, η στρατηγική των κοινοτικών παραγωγών (παράγραφος 70) και η διατήρηση πλεονασματικής παραγωγικής ικανότητας (παράγραφος 71) «συνέβαλαν εν μέρει στην πτώση της παραγωγής του κοινοτικού κλάδου, της χρησιμοποίησης του παραγωγικού δυναμικού και απασχόλησης, η διατήρηση δε υπερβολικά υψηλού επιπέδου παραγωγικής ικανότητας ενδεχομένως συνέβαλε σε κόστος παραγωγής υψηλότερο του αναγκαίου και συνεπώς σε αρνητικές συνέπειες επί των κερδών». Συναφώς, το Συμβούλιο κατέληξε, στην παράγραφο 75, ότι «η ζημία του κοινοτικού κλάδου παραγωγής προκλήθηκε εν μέρει από παράγοντες άλλους εκτός των εισαγωγών που αποτελούσαν αντικείμενο ντάμπινγκ».

107 Μολονότι είναι αληθές ότι, στην αιτιολογική σκέψη 91 του επίδικου κανονισμού, το Συμβούλιο σχετικοποίησε την αύξηση του σταθερού κόστους που προκαλείται από τη διατήρηση πλεονασματικής παραγωγικής ικανότητας χρησιμοποιώντας το επίθετο «ελαφρώς», από τις αιτιολογικές σκέψεις 70 έως 72, 75 και 91, σε συνδυασμό μεταξύ τους, σαφώς προκύπτει ότι στην εκτίμησή του επί του περιθωρίου κέρδους ελήφθη, παρ' όλ' αυτά, υπόψη το γεγονός: α) ότι η κοινοτική βιομηχανία χαρακτηριζόταν από πλεονασματική παραγωγική ικανότητα· β) ότι η κατάσταση αυτή συνετέλεσε στη διατήρηση επιπέδου σταθερού κόστους υψηλότερου του αναγκαίου· γ) ότι ένα μέρος της επενεχθείσας στην κοινοτική βιομηχανία ζημίας είχε προκληθεί από παράγοντες άλλους εκτός από τις αποτελούσες το αντικείμενο ντάμπινγκ εισαγωγές, ιδίως από την ύπαρξη αυτής της πλεονασματικής παραγωγικής ικανότητας.

108 Εξάλλου, στο σημείο 4.3 του από 6 Απριλίου 1995 δεύτερου ενημερωτικού εγγράφου της, η Επιτροπή παρέσχε, κατ' ουσίαν, όλα τα προπαρατεθέντα πραγματικά στοιχεία που περιλαμβάνονται στις αιτιολογικές σκέψεις 70 έως 72 και 75 του επίδικου κανονισμού. Ομοίως, στα από 6 Απριλίου, 2 Ιουνίου και 23 Ιουνίου 1995, έγγραφά της, η Επιτροπή μνημόνευσε επίσης το σύνολο των πραγματικών στοιχείων που περιλαμβάνονται στις αιτιολογικές σκέψεις 89 έως 91 του επίδικου κανονισμού. Όμως, η προσφεύγουσα ουδέποτε αμφισβήτησε αυτά τα πραγματικά στοιχεία κατά τη διάρκεια της προ της ασκήσεως της ένδικης προσφυγής διαδικασία.

109 Αντίθετα προς ό,τι ισχυρίζεται η προσφεύγουσα στο υπόμνημά της απαντήσεως, το υπόμνημα αντικρούσεως δεν περιλαμβάνει νέα ουσιώδη στοιχεία, είτε σε σχέση με το περιεχόμενο του επίδικου κανονισμού είτε σε σχέση με τα στοιχεία που παρασχέθηκαν κατά τη διάρκεια της προ της ασκήσεως της ένδικης προσφυγής διαδικασίας.

110 Ειδικότερα, η παράγραφος 15 του υπομνήματος αντικρούσεως, σύμφωνα με την οποία το Συμβούλιο εφάρμοσε εν προκειμένω περιθώριο κέρδους κατώτερο αυτού που είχε γίνει δεκτό στην περιφερειακή απόφαση, και τούτο προκειμένου να ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι, εν προκειμένω, το πραγματικό και όχι το διορθωμένο κόστος παραγωγής είναι αυτό που ελήφθη υπόψη, δεν αποτελεί νέα αιτιολογία εφόσον η επιχειρηματολογία αυτή είχε ήδη περιληφθεί στην αιτιολογική σκέψη 91 του επίδικου κανονισμού (βλ. ανωτέρω σκέψη 81). Εξάλλου, αυτή η αιτιολογία καθώς και το γεγονός ότι το σταθερό κόστος της κοινοτικής βιομηχανίας είχαν «ελαφρώς διογκωθεί» λόγω πλεονασματικής παραγωγικής ικανότητας είχαν ήδη μνημονευθεί στο έγγραφο της Επιτροπής της 23ης Ιουλίου 1995 (ανωτέρω σκέψη 13).

111 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι οι λόγοι ακυρώσεως που προβλήθηκαν κατά το στάδιο του υπομνήματος απαντήσεως και που αντλούνται από προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας, παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως και πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως ως προς την ύπαρξη πλεονασματικής παραγωγικής ικανότητας δεν στηρίζονται σε πραγματικά ή νομικά στοιχεία προβληθέντα κατά τη διάρκεια της διαδικασίας.

112 Κατά συνέπεια, σύμφωνα με το άρθρο 48, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, αυτοί οι λόγοι ακυρώσεως πρέπει να απορριφθούν ως απαράδεκτοι.

Επί του προβαλλομένου ως παραλόγου περιθωρίου κέρδους που έγινε δεκτό από τα κοινοτικά όργανα

113 Όσον αφορά το επιχείρημα κατά το οποίο το περιθώριο κέρδους που έγινε δεκτό από το Συμβούλιο σημαίνει ότι η κοινοτική βιομηχανία, εκτός της βρετανικής, έχει ουσιαστικά μηδαμινό περιθώριο κέρδους, και το επιχείρημα αυτό είναι αλυσιτελές. Πρέπει να διευκρινιστεί ότι, εν προκειμένω, το Συμβούλιο βρέθηκε αντιμέτωπο με μια ειδική κατάσταση όπου ένα μέρος της κοινοτικής βιομηχανίας, συγκεκριμένα η βρετανική βιομηχανία, που αντιπροσώπευε περίπου το 45 % της κοινοτικής παραγωγής, είχε κόστος χαμηλότερο αυτού των λοιπών κοινοτικών παραγωγών που πραγματοποιούσαν περίπου το 55 % της εν λόγω παραγωγής, και ιδίως της γαλλικής βιομηχανίας.

114 Πράγματι, σύμφωνα με το έγγραφο της Επιτροπής της 2ας Ιουνίου 1995, κατά την περίοδο 1993-1994 το κόστος παραγωγής του νιτρικού αμμωνίου σε σάκκους ανερχόταν, όσον αφορά τη βρετανική βιομηχανία, σε 116 ECU ανά τόνο και, όσον αφορά τους λοιπούς κοινοτικούς παραγωγούς, σε 130 ECU ανά τόνο (ανωτέρω σκέψη 84).

115 Ωστόσο, στο πλαίσιο μιας διαδικασίας αντιντάμπινγκ αφορώσας το σύνολο της Κοινότητας, διαδικασίας η οποία πρέπει να καταλήξει στον καθορισμό ενδεικτικής τιμής ισχύουσας για ολόκληρη την κοινοτική βιομηχανία, το Συμβούλιο είναι κατ' ανάγκη υποχρεωμένο να λάβει υπόψη το κόστος παραγωγής της κοινοτικής βιομηχανίας στο σύνολό της. Ειδικότερα, δεν επιτρέπεται στο Συμβούλιο να υπολογίσει την ενδεικτική τιμή μόνο βάσει του υψηλότερου κόστους παραγωγής, άλλως υπάρχει κίνδυνος να καθορίσει ενδεικτική τιμή η οποία να μην είναι αντιπροσωπευτική για το σύνολο της Κοινότητας.

116 Πρέπει να προστεθεί ότι, προκειμένου περί του υπολογισμού περιθωρίου κέρδους επί του κόστους, όσο περισσότερο αυτό είναι υψηλό άλλο τόσο είναι και η ελάχιστη τιμή. Υπό τις συνθήκες αυτές, αν οι ληφθείσες υπόψη για τον υπολογισμό αυτό τιμές είναι οι τιμές των παραγωγών με το υψηλότερο κόστος παραγωγής, το περιθώριο κέρδους που θα προέκυπτε σχετικώς για τους λοιπούς παραγωγούς θα υπήρχε κίνδυνος να είναι υπερβολικό, ενώ θα υπήρχε κίνδυνος να προστατεύονται αδικαιολογήτως οι πρώτοι.

117 Επομένως, εν προκειμένω, τα κοινοτικά όργανα έπρεπε να στηριχθούν, για τον υπολογισμό της ενδεικτικής τιμής, στον σταθμισμένο μέσο όρο του κόστους παραγωγής ολόκληρης της κοινοτικής βιομηχανίας, δηλαδή, σύμφωνα με το έγγραφο της Επιτροπής της 2ας Ιουνίου 1995, περίπου 124 ECU ανά τόνο.

118 Περαιτέρω, στα κοινοτικά όργανα εναπόκειται να προσθέσουν στον σταθμισμένο μέσο όρο του κόστους παραγωγής το περιθώριο κέρδους που θα έκριναν λογικό για τον καθορισμό της ενδεικτικής τιμής.

119 Συναφώς, εκ των ανωτέρω προκύπτει ότι, εν προκειμένω, η εκτίμηση του Συμβουλίου κατά την οποία ένα περιθώριο κέρδους 5 % ήταν το ενδεδειγμένο ερείδεται επί ορισμένων στοιχείων, συγκεκριμένα, μεταξύ άλλων: α) στις θεωρήσεις που έχουν αναπτυχθεί στις υποθέσεις UNA και ουρία, ιδίως όσον αφορά το στάδιο ωριμότητας του εν λόγω προϊόντος· β) στην απαίτηση να μην εφαρμοστεί περιθώριο κέρδους διαφορετικό αυτού που είχε γίνει δεκτό σ' αυτές τις δύο υποθέσεις· γ) στον υπολογισμό του μέσου περιθωρίου κέρδους που ήταν αναγκαίο προκειμένου να καταστεί δυνατό σε ολόκληρη την κοινοτική βιομηχανία να επιτύχει ενδεικτική τιμή αντίστοιχη προς το κόστος παραγωγής της βρετανικής βιομηχανίας, αυξημένο με περιθώριο κέρδους 10 %· δ) στο γεγονός ότι το περιθώριο κέρδους 10 % που είχε γίνει δεκτό στην περιφερειακή διαδικασία ίσχυε για το διορθωμένο και όχι για το πραγματικό κόστος· ε) στην ανυπαρξία άλλων στοιχείων δυναμένων να δικαιολογήσουν υψηλότερο περιθώριο κέρδους· στ) στην ύπαρξη μιας οπωσδήποτε πλεονασματικής παραγωγικής ικανότητας (ανωτέρω σκέψεις 59 έως 112). Για τους ήδη εκτεθέντες λόγους, η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι η εκτίμηση του Συμβουλίου σχετικά με αυτά τα διάφορα στοιχεία πάσχει από πρόδηλη πλάνη.

120 Το συμπέρασμα αυτό δεν κλονίζεται από το γεγονός και μόνον ότι σε σημαντικό τμήμα της κοινοτικής βιομηχανίας αναλογεί ένα εξαιρετικά χαμηλό, αν όχι ανύπαρκτο, σε σχέση με την κατ' αυτόν τον τρόπο καθορισθείσα ενδεικτική τιμή, περιθώριο κέρδους.

121 Πράγματι, η συνέπεια αυτή απορρέει από το γεγονός ότι αυτό το μέρος της κοινοτικής βιομηχανίας είχε κόστος παραγωγής υψηλότερο απ' ό,τι το μέσο κόστος παραγωγής του συνόλου της κοινοτικής βιομηχανίας. Εξάλλου, η προσφεύγουσα δεν παρέσχε κανένα στοιχείο από το οποίο να μπορεί να αποδειχθεί ότι ήταν αδύνατο για τους οικείους παραγωγούς να μειώσουν έτι περαιτέρω το κόστος παραγωγής τους και να πετύχουν έτσι, σε σχέση με την ενδεικτική τιμή, το προβλεφθέν από το Συμβούλιο περιθώριο κέρδους.

122 Εξάλλου, η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε κανένα στοιχείο από το οποίο να αποδεικνύεται ότι οι υπολογισμοί στους οποίους προέβη η Επιτροπή και τους οποίους επιβεβαίωσε το Συμβούλιο δεν ήσαν έγκυροι λόγω της υποτιμήσεως, το 1992, της στερλίνας. Εν πάση περιπτώσει, ελλείψει ενιαίου νομίσματος, τα κοινοτικά όργανα δεν είχαν άλλη δυνατότητα, όσον αφορά τους επίμαχους υπολογισμούς, παρά να μετατρέψουν τα διάφορα εθνικά νομίσματα σε ECU σύμφωνα με την τιμή συναλλάγματος που ίσχυε κατά τον χρόνο των εν λόγω γεγονότων.

123 Επομένως, το επιχείρημα που αντλείται από το γεγονός ότι το εν λόγω περιθώριο κέρδους είναι προδήλως παράλογο στο μέτρο που αφορά σημαντικό τμήμα της κοινοτικής βιομηχανίας πρέπει να απορριφθεί.

124 Εξ όλων των ανωτέρω προκύπτει ότι η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι το Συμβούλιο, κάνοντας δεκτό, στον επίδικο κανονισμό, περιθώριο κέρδους 5 % επί του κόστους, υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως.

125 Κατά συνέπεια, η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

126 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπήρξε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Σύμφωνα με το άρθρο 87, παράγραφος 4, τα κράτη μέλη και τα κοινοτικά όργανα που παρεμβαίνουν σε δίκη φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα. Επομένως, δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε πρέπει αυτή να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα καθώς και στα έξοδα του Συμβουλίου, σύμφωνα με τα αιτήματα του τελευταίου. Η Γαλλική Δημοκρατία και η Επιτροπή, που άσκησαν παρέμβαση, φέρουν τα δικά τους δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (δεύτερο πενταμελές τμήμα)

αποφασίζει:

1) **Απορρίπτει την προσφυγή.**

2) **Η προσφεύγουσα θα φέρει τα δικαστικής της έξοδα καθώς και έξοδα του Συμβουλίου. Η Επιτροπή και η Γαλλική Δημοκρατία φέρουν τα δικά τους δικαστικά έξοδα.**

Potocki Lenaerts Bellamy

Azizi Meij

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 28 Οκτωβρίου 1999.

Ο Γραμματέας Ο Πρόεδρος

H. Jung A. Potocki